

SJAKK

Ved Knut Bøckman

Oslo Schakselskap

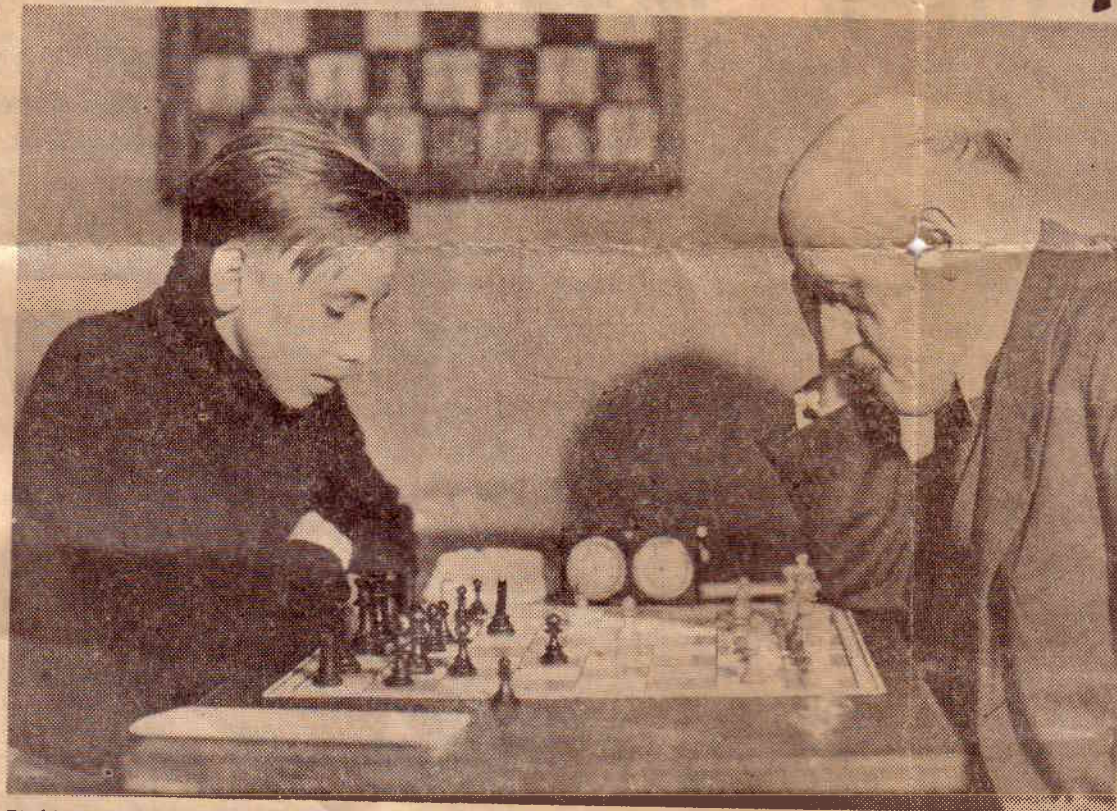
Den 85 års milepel som Oslo Schakselskap runder i disse dager, må unektelig sies å høre til de mer avlange jubileer. Men som bekjent forsømmer man i Norge ingen anledning til å jubilere, og jo eldre man blir, jo hyppigere feirer man åremålene — og ganske spesielt må dette være tillatt når det er tale om en sjakkklubb her i dette land. For noen eldre, nulevende norsk sjakkklubb enn Oslo Schakselskap finnes ikke.

Riktignok har der eksistert klubber før 1884 — dette historiske år i vår nasjons saga da disse dagers 85-åring ble stiftet. (Nuvel — det må jo medgis at året 1884 har sin store plass i Norges-historien stort sett av andre årsaker enn de vi her taler om — men i sjakkverdenen er 1884 et historisk år også av en annen grunn, nemlig fordi verdens kanskje største sjakkgeni, Paul Morphy, dette år utåndet. Som jeg har påpekt før — den ene gigant avløste den annen.

Man hadde sett sjakkklubber for i Norge, som sagt — i Trondhjem, i Arendal og andre steder — men de døde hen for eller siden, og derfor er Oslo Schakselskap den eneste klubb som har ført et sammenhengende liv gjennom 85 år. Men heller ikke i det daværende Kristiania var sjakkklubber noe helt nytt fenomen, — man hadde for det første spilt sjakk i diverse andre, mer selskapspregede klubber tidligere, bl.a. i Athenæum (og likeså i Det norske Studentersamfund, hvor bl.a. J. S. Welhaven i sin tid slo et slag for sjakkspillet, til forskjell fra det fordervelige kortspill), og for det annet kjente man fra før av en ren sjakkforening, nemlig Kristiania Schakkklub, som ble stiftet i 1870-årene, men som langsomt, men sikkert hensovnet.

Det er grunnlag for å kalle den hensovnedde en forløper til den klubb som den 4. februar 1884 ble stiftet i Frithjof Paulsens Kafé i Møllergaten 18 — en bygning som ennå så sent som i 1950-årene var intakt, men som nu er revet og erstattet av nymotens kolosser. Det var nemlig i Paulsens Kafé at det historiske møte fant sted som har ført så megen glede med seg for sjakkelskere i hovedstaden gjennom 85 år.

Innkallelsen til møtet skjedde

Et historisk bilde fra Oslo Schakselskap, sannsynligvis tatt i 1938. Den aldrende Hjalmar Andresen, som i 1884 deltok som unggutt på stiftelsesmøtet i Paulsens kafé, prøver krefter med den 15-årige Aage Vestøl, senere norgesmester (1949) og en av de største sjakkbegavelser vårt land har sett. Hele Oslo Schakselskaps livshistorie er faktisk representert gjennom dette bilde — Vestøl er stadig medlem av OSS, selv om han er blitt mer passiv de senere år. Hjalmar Andresen døde i 1950.

Initiativtager til stiftelsen var en ung jurist, protokollfører Andreas Aarøe, som med rette regnes som klubbens far. Som gudfar må ansees den senere bankier Johs. G. Heftye, som ifølge Andresen visstnok ble valgt til viseformann, mens Aarøe naturlig nok ble formann. Klubbens navn ble Christiania Schakselskap — hvorfor man på 1870-tallet skrev bynavnet med *K* og på 80-tallet med *Ch*, er av disse livets gåter som ikke så lett lar seg oppklare, men jeg må medgi at jeg foretrekker den siste skrivemåten.

I 1925, samtidig med at hovedstaden skiftet navn, hva den muligens ikke burde ha gjort, endret også klubben sitt navne-skilt — til Oslo Schakselskap. Som vi ser, beholdt man den tradisjonsrike skrivemåte av spilllets navn, hvilket tiltaler undertegnede over all måte — men derimot kastet man bort *b*-en og erstattet den med en *p* i selskap, hvilket ikke nettopp vidner om noen høyt oppdrevt stilsans. Men med denne bastard

Vi må bare få nevne at Johs.

G. Heftye i 1918 — etter å ha tjent som klubbens største leverandør av små og store pengebidrag ved hver tenkelig og utenkelig anledning — én gang for alle skjenket sin klubb en donasjon på 50 000 kr., et svimlende beløp etter den tids forhold, og mer enn nok til at det svimler for en sjakkspiller den dag i dag. Dette skjedde gjennom et gavebrev den 28. desember 1918, og vi har således nylig kunnet markere 50-års jubileet for Heftyes Fond — denne storstilte gave som endelig i 1952 satte Oslo Schakselskap istand til, takket være i første rekke arkitekt Chr. von Munthe af Morgenstjerne, å flytte inn i sine egne, moderne lokaler i Bogstadvæien 30, hvor klubben stadig holder til. Ved siden av arkitekt Morgenstjerne, som ble utnevnt til æresmedlem i OSS, hadde de to ledende administratorer V. V. Haasted og Ragnar Fossum hovedæren for at disse gamle drømmer, omsider ble realisert. OSS hadde da ført en ambule-

Morcken, Svein Johannessen (senere Torsli), Ragnar Høen, Arne Zwaig (senere Torshov) og Arne Gulbrandsen. Andre ledende spillere har vært Storm Hersetth, Georg Christiansen, Lars Haasted, Fredrik Storm — og fra de senere år bl.a. Per Lindblom, Thor Støre, Torbjørn Gravseth, Yngvar Barda, Per Ofstad (norgesmester 1961, men da for Bergen), Eivind Poulsson, Erling Kristiansen og Terje Wibe — og bak dem står i dag en garde med unge rekrutter som vil føre klubbens stolte tradisjoner videre.

Som rimelig er for en hovedstadsklubb, har OSS trukket til seg medlemmer fra alle kanter av landet og fra alle yrkesgrupper — dette siste har ikke minst gjenspeilet seg i administrasjonen. Klubben har gjennom årene hatt en lang rekke dyktige administratorer — fra etterkrigsårene er det nærliggende å nevne tre nå avdøde formenn, Anker Magnussen, V. V. Haasted og Knut Monsen, alle meget avholdte skikkelser. De øvrige

Den 85 års milepæl som Oslo Schakselskap runder i disse dager, må unektelig sies å hore til de mer avlange jubileer. Men som bekjent forsømmer man i Norge ingen anledning til å jubilere, og jo eldre man blir, jo hyppigere feirer man åremålene — og ganske spesielt må dette være tillatt når det er tale om en sjakkklubb her i dette land. For noen eldre, nulevende norsk sjakkklubb enn Oslo Schakselskap finnes ikke.

Riktignok har der eksistert klubber før 1884 — dette historiske år i vår nasjons saga da disse dagers 85-åring ble stiftet. (Nuvel — det må jo medgis at året 1884 har sin store plass i Norges-historien stort sett av andre årsaker enn de vi her taler om — men i sjakkverdenen er 1884 et historisk år også av en annen grunn, nemlig fordi verdens kanskje største sjakkgeni, Paul Morphy, dette år utåndet. Som jeg har påpekt før — den ene gigant avløste den annen.

Man hadde sett sjakkklubber for i Norge, som sagt — i Trondhjem, i Arendal og andre steder — men de døde hen før eller siden, og derfor er Oslo Schakselskap den eneste klubb som har ført et sammenhengende liv gjennom 85 år. Men heller ikke i det daværende Kristiania var sjakkklubber noe helt nytt fenomen, — man hadde før det første spilt sjakk i diverse andre, mer selskapspregede klubber tidligere, bl.a. i Athenæum (og likeså i Det norske Studentersamfund, hvor bl.a. J. S. Welhaven i sin tid slo et slag for sjakkspillet, til forskjell fra det fordervelige kortspill), og for det annet kjente man fra før av en ren sjakkforening, nemlig Kristiania Schakkklub, som ble stiftet i 1870-årene, men som langsomt, men sikkert hensovnet.

Det er grunnlag for å kalle den hensovnede en forløper til den klubb som den 4. februar 1884 ble stiftet i Frithjof Paulsens Kafé i Møllergaten 18 — en bygning som ennå så sent som i 1950-årene var intakt, men som nu er revet og erstattet av nymotens kolosser. Det var nemlig i Paulsens Kafé at det historiske møte fant sted som har ført så megen glede med seg for sjakkelskere i hovedstaden gjennom 85 år.

Innkallelsen til møtet skjedde — som seg hør og bør — gjennom Morgenbladet, hvor man oppfordret «yngre herrer» (og dette var endog før «ungdommens århundre» var innført), med interesse for sjakkspillet til å møte frem i Paulsens Kafé. Og der møtte et tyvetalls herrer eller så — noen av dem var svært unge, deriblant den senere aktuar Hjalmar Andresen, som i sine eldre år, og så sent som omkring 1950, ennå kunne fortelle om hva som hadde tildratt seg hin 4. februar 1884 i den berømmelige kafé, som for norsk sjakk har fått omtrent like stor betydning som madame

Et historisk bilde fra Oslo Schakselskap, sannsynligvis tatt i 1938. Den aldrende Hjalmar Andresen, som i 1884 deltok som unggutt på stiftelsesmøtet i Paulsens kafé, prøver krefter med den 15-årige Aage Vestøl, senere norgesmester (1949) og en av de største sjakkbegavelser vårt land har seil. Hele Oslo Schakselskaps livshistorie er faktisk representert gjennom dette bilde — Vestøl er stadig medlem av OSS, selv om han er blitt mer passiv de senere år. Hjalmar Andresen døde i 1950.

Initiativtager til stiftelsen var en ung jurist, protokollfører Andreas Aarøe, som med rette regnes som klubbens far. Som gudfar må ansees den senere bankier Johs. G. Heftye, som ifølge Andresen visstnok ble valgt til viseformann, mens Aarøe naturlig nok ble formann. Klubbens navn ble Christiania Schakselskap — hvorfor man på 1870-tallet skrev bynavnet med *K* og på 80-tallet med *Ch*, er av disse livets gåter som ikke så lett lar seg oppklare, men jeg må medgi at jeg foretrekker den siste skrivemåten.

I 1925, samtidig med at hovedstaden skiftet navn, hva den muligens ikke burde ha gjort, endret også klubben sitt navneskilt — til Oslo Schakselskap. Som vi ser, beholdt man den tradisjonsrike skrivemåte av spilllets navn, hvilket taltaler undertegnede over all måte — men derimot kastet man bort *b*-en og erstattet den med en *p* i selskap, hvilket ikke nettopp vidner om noen høyt oppdrevet stilsans. Men med denne bastard av et navn har nu imidlertid Oslo Schakselskap vunnet seg både ære og berømmelse i tiden som er gått siden da.

Christiania Schakselskap førte et liv i bølgegang — noen år på skumtoppene, andre år nede i de dype daler. Men klubben overlevet alt. Det er ikke mulig her å komme særlig detaljert inn på klubbens videre historie — interesserte henvises til Erland Scheens «Norges Sjakkforbund gjennom 50 år», som utkom i 1964, og som der ennå finnes noen eksemplarer igjen av Scheens omtale av C.S.S. (O.S.S.) gir et meget godt

Vi må bare få nevne at Johs. G. Heftye i 1918 — etter å ha tjent som klubbens største leverandør av små og store pengebidrag ved hver tenkelig og utenkkelig anledning — én gang for alle skjenket sin klubb en donasjon på 50 000 kr., et svimlende beløp etter den tids forhold, og mer enn nok til at det svimler for en sjakkspiller den dag i dag. Dette skjedde gjennom et gavebrev den 28. desember 1918, og vi har således nylig kunnet markere 50-års jubileet for Heftyes Fond — denne storstilte gave som endelig i 1952 satte Oslo Schakselskap istand til, takket være i første rekke arkitekt Chr. von Munthe af Morgenstierne, å flytte inn i sine egne, moderne lokaler i Bogstadsveien 30, hvor klubben stadig holder til. Ved siden av arkitekt Morgenstierne, som ble utnevnt til æresmedlem i OSS, hadde de to ledende administratorer V. V. Haasted og Ragnar Fossum hovedæren for at disse gamle drømmer omsider ble realisert. OSS hadde da ført en ambulerende tilværelse gjennom 68 år.

Det skulle være overflødig å nevne at Oslo Schakselskap gjennom alle disse år har stått i første rekke i norsk sjakk, også når det gjelder spiller-kvaliteten. Erland Scheen kaller klubben for «sjakkens høyborg i Norge» og det er ikke for meget sagt.

De aller fleste av norgesmestrene gjennom tidene kommer fra OSS — rekken ser slik ut: Josef Lilja, Jac. A. Brekke, H. G. Hansen, A. M. Erichsen, Leif F. D. Lund, H. C. Christoffersen (representerte også Drammen). Trygve Halvorsen, Jørgen Saurén, Arne S. B. Krogdahl, Erling

Morcken, Svein Johannessen (senere Torsvik), Ragnar Høen, Arne Zwaig (senere Torshov) og Arne Gulbrandsen. Andre ledende spillere har vært Storm Hersetth, Georg Christiansen, Lars Haasted, Fredrik Storm — og fra de senere år bl.a. Per Lindblom, Thor Støre, Torbjørn Gravseth, Yngvar Barda, Per Ofstad (norgesmester 1961, men da for Bergen), Eivind Poulsson, Erling Kristiansen og Terje Wibe — og bak dem står i dag en garde med unge rekrutter som vil føre klubbens stolte tradisjoner videre.

Som rimelig er for en hovedstadsklubb, har OSS trukket til seg medlemmer fra alle kanter av landet og fra alle yrkesgrupper — dette siste har ikke minst gjenspeilet seg i administrasjonen. Klubben har gjennom årene hatt en lang rekke dyktige administratorer — fra etterkrigsårene er det nærliggende å nevne tre nå avdøde formenn, Anker Magnussen, V. V. Haasted og Knut Monssen, alle meget avholdte sjakkelsere. De øvrige formenn etterat OSS flyttet inn i sine nuværende lokaler har vært Ragnar Fossum, Gerrit Elmenhorst og Magne I. Johannessen. Den varierte yrkesfordeling gjenspeiler seg forøvrig godt i klubbens nuværende styre, hvor undertegnede er formann, direktør Joh. Fr. Hansen i Norsk Arbeidsgiverforening er viseformann, avdelingssjef Arne Krogstad i Oslo Handelsbank er overkvalifisert kasserer og inspektør, og dr. O. Falck-Kiil er sekretær. Formann i styret for Heftyes Fond har nu i en lang årrekke vært advokat H. Chr. Siebek.

Det er ikke noe å si på at en

Sjakkklubbselskapet fyller 85 år

8. Den aldrende Hjalmar Andresen, som prøver krefter med den 15-årige Aage gavelsler vårt land har seff. Hele Oslo vilde — Vestøl er stadig medlem av OSS, som Andresen døde i 1950.

Morcken, Svein Johannessen (senere Torshov), Ragnar Høen, Arne Zwaig (senere Torshov) og Arne Gulbrandsen. Andre ledende spillere har vært Storm Hersheth, Georg Christiansen, Lars Haasted, Fredrik Storm — og fra de senere år bl.a. Per Lindblom, Thor Store, Torbjørn Gravseth, Yngvar Barda, Per Ofstad (norgesmester 1961, men da for Bergen), Eivind Poulsson, Erling Kristiansen og Terje Wibe — og bak dem står i dag en garde med unge rekrutter som vil føre klubbens stolte tradisjoner videre.

Som rimelig er for en hovedstadsklubb, har OSS trukket til seg medlemmer fra alle kanter av landet og fra alle yrkesgrupper — dette siste har ikke minst gjenspeilet seg i administrasjonen. Klubben har gjennom årene hatt en lang rekke dyktige administratorer — fra etterkrigsårene er det nærliggende å nevne tre nå avdøde formenn, Anker Magnussen, V.V. Haasted og Knut Monssen, alle meget avholdte skikkelser. De øvrige

nering nu i helgen, hvor det antagelig vil delta ca. 50 spillere fra alle kanter av landet og endog fra Sverige. Ellers er det altså tirsdag 4. februar som er den egentlige jubileumsdag. Forøvrig vil jubileet bli feiret noe senere i form av en torskeaften e.l. for medlemmene.

En av 85-åringens helt store bragder gjennom tidene er seieren i triangelkampen Christiania-Stockholm-København i 1922, hvor C.S.S. representerte den norske hovedstad. Matchen ble arrangert av Aftenposten, Svenska Dagbladet og Berlingske Tidende i fellesskap, og den foregikk pr. korrespondanse.

Forstepremien var et fabelaktig sjakkturn i sølv, kanskje mer bemerkelsesverdig gjennom sin størrelse enn gjennom sin skjønnhet, en halv meter høyt og verd minimum kr. 1000 — notabene 1922-kroner. Dette turnet gikk altså til Christiania Schakselskab, og det inntar fortsatt en selvskreven hedersplass i OSS' lokaler. Oslo-spillerne vant begge partiet mot Stockholm og spilte 1-1 mot København, og dermed var seieren klar.

Mot København spilte Lars Haasted, Hjalmar Andresen og Th. Oiafsen, mens spillerne mot Stockholm gjengis i det følgende parti, som vi henter med kommentarer og det hele fra C. O. Hovinds praktverk «Sjakk for alle». Altså til en avveksling et parti fra en svunden tid — og

et eksempel på at der i sannhet ble spilt sterk sjakk i Norge også før dagens unge generasjon overtok hegemoniet.

DRONNINGGAMBIT

Hvit: Stockholm (L. Collijn, E. Jacobson, A. Olsson).

Sort: Christiania Schakselskab (H. G. Hansen, J. Lilja, G. Christiansen).

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 c6 4. Sf3 Lb4 5. De2 Sd7 6. a3 Lxc3+ 7. bxc3

Hvit ofrer en bonde for å få utviklingsforsprang og angrepschanser. Det hadde allikevel vært bedre å spille 7. Dxc3.

7. — dxc4 8. e4 b5 9. Le2 Se7 10. 0-0 f6

For å være forberedt på senere å kunne spille e6—e5.

11. Sh4 0-0 12. f4 e5! 13. dxe5 fxe5 14. f5 Lb7 15. Tb1

Truer Lxc4+.

15. — Sc8!

Et meget godt trekk. På 16. Lxc4+ bxc4 17. Txb7 følger Sc5, og hvit kan ikke redde både Tb7 og Sh4. Hadde sort derimot spilt det nærliggende 15. — Sb6, ville hvit ha fått godt spill etter 15. Lg5, med truselen f5—f6.

16. Sf3 Db6+ 17. Kh1 Sd6 18. Sg5 For å kunne forsvare Be4.

18. — c5 19. Lf3 Sd6 20. Te1 Lc8 Sort vil jage springeren på g5, men må først hindre at den kommer til e6.

21. h4 De6

Holder ved like angrepet på e4 og tvinger derfor hvit til det følgende offer.

22. g4 h6 23. Dg2

Partiet blir nu meget spennende, men sort har vurdert sine motchanser riktig. Hvis hvit ikke ofrer springeren, får sort hurtig en fordelaktig stilling — f.eks. 23. Sh3 h5! 24. g5 Sfxe4 25. Lxe4 Sxe4 26. Dxe4 Dxe4 27. Txe4 Lxf5 28. Sf2 Lg6 29. Kgl a6, og med tre bonder mer og truselen Txf2 fulgt av Lxe4 står sort overlegent.

23. — hxg5 24. hxg5 Kf7

Sort gir offiseren tilbake, for spilles det nu 25. gxf6 Th8+ 26. Kgl gxf6 er hvits angrep stoppet opp, og sort kan begynne å realisere sine chanser på dronningfløyen.

25. g6+

Hvit forsøker best mulig å holde angrepet ved like.

25. — Ke8! 26. Lf4 Sd7

Sentrum må holdes.

27. Tbd1 Lb7

Gjenopptar angrepet på e4 og forbereder et motoffer.

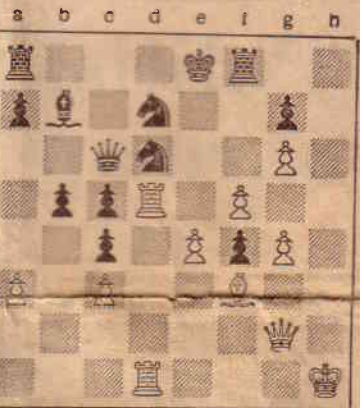
28. Td5

Truer Lxe5.

28. — exf4 29. Ted1

På 29. e5 kan følge Sxf5 30. gxf5 Txf5 31. Ted1 (eller 31. e6 Txd5 32. exd7+ Kxd7) Tb8 32. Txd7 Dxf3, og sort står best.

Christiania S.S.

a b c d e f g h
Stockholm

29. — Dxd5!

Et motoffer i rette tid

30. Txd5

Da 30. exd5 er uten chanser for hvit, forsøker han med et nytt offer en siste mulighet.

30. — Lxd5 31. e5 Lxf3

Enkelt og godt. Etter 31. — Sxf5 32. Lxd5 Se3 33. Lf7+ Ke7 34. De6 kunne hvit fremdeles fiske i rørt vann.

32. Dxf3 Ke7 33. Dd5 Sxe5 34. De6+ Kd8 35. Dxe5 Kd7 36. Dvg7+ Kc6 37. Kg2 a5 38. Dh6 b4 39. g7 Tfd8 40. a4

Ellers kommer sorts konge til b5 og understøtter bøndenes fremrykning.

40. — b3 41. Kf3 b2 42. Dh1 Te8 43. Kxf4 Te4+ 44. Kg5 Tb8 45. Db1 Kd7! Hvit gav opp.

På 46. Dxb2 følger Txb2 47. g8D Txc4+ 48. Kxc4 Tc2+ og på 48. f6

1938. Den aldrende Hjalmar Andresen, som prøver krefter med den 15-årige Aage Megavelser vårt land har sett. Hele Oslo bilde — Vestel er stadig medlem av OSS, Hjalmar Andresen døde i 1950.

Johs. Morcken, Svein Johannessen (senere Torshov), Ragnar Høen, Arne Zwaig (senere Torshov) og Arne Gulbrandsen. Andre ledende spillere har vært Storm Hersest, Georg Christiansen, Lars Haasted, Fredrik Storm — og fra de senere år bl.a. Per Lindblom, Thor Støre, Torbjørn Gravseth, Yngvar Barda, Per Ofstad (norgesmester 1961, men da for Bergen), Eivind Poulsson, Erling Kristiansen og Terje Wibe — og bak dem står i dag en garde med unge rekrutter som vil føre klubbens stolte tradisjoner videre.

Som rimelig er for en hovedstadsklubb, har OSS trukket til seg medlemmer fra alle kanter av landet og fra alle yrkesgrupper — dette siste har ikke minst gjenspeilet seg i administrasjonen. Klubben har gjennom årene hatt en lang rekke dyktige administratorer — fra etterkrigsårene er det nærliggende å nevne tre nå avdøde formenn. Anker Magnussen, V. V. Haasted og Knut Mønssen, alle meget avholdte skikkelser. De øvrige formenn etter at OSS flyttet inn i sine nuværende lokaler har vært Ragnar Fossum, Gerrit Elmenhorst og Magne I. Johannessen. Den varierte yrkesfordeling gjenspeiler seg forøvrig godt i klubbens nuværende styre, hvor undertegnede er formann, direktør Joh. Fr. Hansen i Norsk Arbeidsgiverforening er viseformann, avdelingssjef Arne Krogstad i Oslo Handelsbank er overkvalifisert kasserer og inspektør, og dr. O. Falck-Kiil er sekretær. Formann i styret for Heftyes Fond har nu i en lang årrekke vært advokat H. Chr. Siebke.

Det er ikke noe å si på at en slik klubb synes den må markere sitt jubileum med en stor tur-

dog fra Sverige. Ellers er det altså tirsdag 4. februar som er den egentlige jubileumsdag. Forøvrig vil jubileet bli feiret noe senere i form av en torskeaften e.l. for medlemmene.

En av 85-åringens helt store bragder gjennom tidene er seieren i triangelkampen Christiania-Stockholm-København i 1922, hvor C.S.S. representerte den norske hovedstad. Matchen ble arrangert av Aftenposten, Svenska Dagbladet og Berlingske Tidende i fellesskap, og den foregikk pr. korrespondanse.

Forstepremien var et fabelaktig sjakktårn i sølv, kanskje mer bemerkelsesverdig gjennom sin størrelse enn gjennom sin skjønnhet, en halv meter høyt og verd minimum kr. 1000 — notabene 1922-kroner. Dette tårnet gikk altså til Christiania Schakselskab, og det inntar fortsatt en selvskreven hedersplass i OSS' lokaler. Oslo-spillerne vant begge partiet mot Stockholm og spilte 1-1 mot København, og dermed var seieren klar.

Mot København spilte Lars Haasted, Hjalmar Andresen og Th. Olafsen, mens spillerne mot Stockholm gjengis i det følgende parti, som vi henter med kommentarer og det hele fra C. O. Hovinds praktverk «Sjakk for alle». Altså til en avveksling et parti fra en svunden tid — og

Typisk situasjonsbilde fra dagens OSS-miljø: Willy L. Olsen er i ferd med å bestemme seg for sitt «hemmelige trekk», skarpt overvåket av dr. Storm Hersest (i.h.) og Erling Kristiansen, som vurderer stillingen med kjennerminer. Sittende i forgrunnen Arild Hiim i tenker-pose.

overtok hegemoniet.

DRONNINGGAMBIT

Hvit: Stockholm (L. Collijn, E. Jacobson, A. Olsson).

Sort: Christiania Schakselskab (H. G. Hansen, J. Lilja, G. Christiansen).

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 c6 4. Sf3 Lb4 5. Dc2 Sd7 6. a3 Lxc3+ 7. bxc3 Hvit offer en bonde for å få utviklingsforsprang og angrepschanser. Det hadde allikevel vært bedre å spille 7. Dxc3.

7. — dxc4 8. e4 b5 9. Le2 Se7 10. 0—0 f6

For å være forberedt på senere å kunne spille e6—e5.

11. Sh4 0—0 12. f4 e5! 13. dxe5 fxe5 14. f5 Lb7 15. Tb1

Truer Lxc4+.

15. — Sc8!

Et meget godt trekk. På 16. Lxc4+ bxc4 17. Txb7 følger Sc5, og hvit kan ikke redde både Tb7 og Sh4. Hadde sort derimot spilt det nærliggende 15. — Sb6, ville hvit ha fått godt spill etter 15. Lg5, med truselen f5—f6.

16. Sf3 Db6+ 17. Kh1 Sd6 18. Sg5 For å kunne forsvare Be4.

18. — c5 19. Lf3 Sd6 20. Tel Le8 Sort vil jage springeren på g5, men må først hindre at den kommer til e6.

21. h4 De6

Holder ved like angrepet på e4 og tvinger derfor hvit til det følgende offer.

Lxe4 står sort overlegent.

23. — hxg5 24. hxg5 Kf7

Sort gir offiseren tilbake, for spilles det nu 25. gxf6 Th8+ 26. Kg1 gxf6 er hvits angrep stoppet opp, og sort kan begynne å realisere sine chanser på dronningføyen.

25. g6+

Hvit forsøker best mulig å holde angrepet ved like.

25. — Ke8! 26. Lf4 Sd7

Sentrum må holdes.

27. Tbd1 Lb7

Gjenopptar angrepet på e4 og forbereder et motoffer.

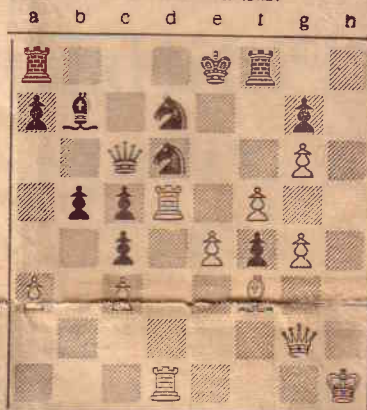
28. Td5

Truer Lxe5.

28. — exf4 29. Ted1

På 29. e5 kan følge Sxf5 30. gxf5 Txf5 31. Ted1 (eller 31. e6 Txd5 32. exd7+ Kxd7) Tb8 32. Txd7 Dxf3, og sort står best.

Christiania S.S.

a b c d e f g h
Stockholm

29. — Dxd5!

Et motoffer i rette tid

30. Txd5

Da 30. exd5 er uten chanser for hvit, forsøker han med et nytt offer en siste mulighet.

30. — Lxd5 31. e5 Lxf3

Enkelt og godt. Etter 31. — Sxf5 32. Lxd5 Se3 33. Lf7+ Ke7 34. Dc6 kunne hvit fremdeles fiske i rørt vann.

32. Dxf3 Ke7 33. Dd5 Sxe5 34. De6+ Kd8 35. Dxe5 Kd7 36. Drg7+ Kc6 37. Kg2 a5 38. Dh6 b4 39. g7 Tfd8 40. a4

Ellers kommer sorts konge til b5 og understøtter bøndenes fremrykning.

40. — b3 41. Kf3 b2 42. Dh1 Te8 43. Kxf4 Te4+ 44. Kg5 Tb8 45. Db1 Kd7! Hvit gav opp.

På 46. Dxb2 følger Txb2 47. g8D Tgx4+ 48. Kxg4 Tg2+, og på 46. f6 følger Ke6 47. Dxb2 Sf7+ 48. Kh4 Tgx4+ 49. Kxg4 Txb2.

*

I dag kl. 14 starter Oslo Schakselskaps jubileumsturnering, som altså holdes i pop-stil med 7 runder Monrad og trekvarter betenkningstid pr. parti. Det er meget sterk deltagelse, med Akø Olsson, Stockholm, Svein Johannessen, Ragnar Høen, Arne Zwaig, Terje Wibe, Øystein Sande, Thor Støre, Storm Hersest, Jørgen Saurén, Dan H. Fosse, Leif Øgaard, Haakon Opsahl, T. J. Nilssen, O. Falck-Kiil, P. H. Dischington-Hanssen, Guttorm Iversen, Gunnar Johnsen, Aage Mella og flere andre mesterspillere i spissen. Imorgen spilles de fire siste runder fra kl. 12.30.